

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

3 april 2003

WETSONTWERP
betreffende terroristische misdrijven

AMENDEMENT

Nr. 1 **VAN DE REGERING**

Art. 2

Het artikel 136sexies, dat artikel 136septies wordt, doen voorafgaan door een nieuw artikel 136sexies, dat luidt als volgt :

«Art. 136sexies. — Iedere persoon die, behalve in de gevallen bedoeld in artikel 136quinquies, materiële middelen verstrekt, daaronder begrepen financiële hulp, met het oog op het plegen van een terroristisch misdrijf bedoeld in artikel 136bis, wordt gestraft met opsluiting van vijf tot tien jaar en met geldboete van honderd EUR tot vijfduizend EUR.».

VERANTWOORDING

De harmonisatie van het Belgische recht met het kaderbesluit van de Europese Unie voorziet tezelfdertijd op zeer ruime wijze in de overeenstemming van het Belgische recht met het Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme, goedgekeurd te New York op 9 december 1999, dat ons land op 27 september 2001 heeft ondertekend. De regering heeft zich in Europese en internationale fora meer dan eens ertoe verbonden het verdrag te bekrachtigen.

Voorgaand document :

Doc 50 **2364/ (2002/2003)** :
001 : Wetsontwerp.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

3 avril 2003

PROJET DE LOI
relatif aux infractions terroristes

AMENDEMENT

N° 1 **DU GOUVERNEMENT**

Art. 2

Faire précéder l'article 136sexies, qui devient l'article 136septies, par un nouvel article 136sexies rédigé comme suit :

«Art. 136sexies. — Toute personne qui, hors les cas prévus à l'article 136quinquies, fournit des moyens matériels, y compris une aide financière, en vue de la commission d'infractions terroristes visées à l'article 136bis, sera punie de la réclusion de cinq à dix ans et d'une amende de cent euros à cinq mille euros.».

JUSTIFICATION

La mise en conformité du droit belge avec la décision cadre de l'Union européenne assure en même temps très largement la mise en conformité du droit belge avec la Convention internationale de répression du financement du terrorisme, faite à New York le 9 décembre 1999, signée par la Belgique le 27 septembre 2001 et que le gouvernement s'est engagé de ratifier à plusieurs reprises dans les enceintes européennes et internationales.

Document précédent :

Doc 50 **2364/ (2002/2003)** :
001 : Projet de loi.

De volledige harmonisatie van het Belgische strafrecht met het bepaalde in dit verdrag van de Verenigde Naties gaat verplicht vooraf aan de bekrachtiging door België van het verdrag, waarbij reeds om en bij de tachtig Staten Partij zijn.

Daartoe moet het materiële toepassingsgebied van het in artikel 2 ontworpen strafbaar feit op beperkte wijze worden uitgebreid zodat een enkele tekst betrekking heeft zowel op de feiten omschreven in het kaderbesluit als op de strafbare feiten gedefinieerd in het Internationaal Verdrag ter bestrijding van de financiering van terrorisme. Overeenkomstig artikel 2 van het verdrag van de Verenigde Naties wordt strafbaar gesteld enige persoon die «met enig middel, (...) fondsen verstrekt of vergaart met de bedoeling die te gebruiken of met de wetenschap dat die, geheel of gedeeltelijk, gebruikt zullen worden ter uitvoering van :

a) een handeling die een strafbaar feit oplevert binnen het toepassingsgebied van en als omschreven in een van de [antiterrorismeverdragen van de Verenigde Naties] ; of

b) enige andere handeling bedoeld om de dood van of ernstig lichamelijk letsel te veroorzaken bij een burger, of een ander persoon die niet actief deelneemt aan de vijandelijkheden in een situatie van gewapend conflict, wanneer het doel van die handeling, door haar aard of context, is een bevolking te intimideren of een regering of internationale organisatie te dwingen tot het verrichten of het zich onthouden van een handeling.».

Het wezenlijk verschil tussen de omschrijving van het terroristische misdrijf in het kaderbesluit en die in het verdrag van de Verenigde Naties schuilt in het gegeven dat krachtens het verdrag niet enkel de hulp, daaronder begrepen financiële hulp aan een terroristische groep zoals bepaald in het kaderbesluit en in het bij het parlement ingediende ontwerp van wet, maar tevens de hulp, inzonderheid van financiële aard, verstrekt aan een terrorist die alleen handelt, als hoofdmisdrijf wordt beschouwd.

Dat onderscheid ligt ten grondslag aan de invoering van een bijkomend misdrijf in het nieuwe artikel 136sexies.

Er moet tevens worden onderstreept dat het woord «fondsen» bedoeld in artikel 2 van het verdrag van 1999 op zeer extensieve wijze is omschreven in artikel 1 van hetzelfde verdrag. Het gaat over «alle soorten vermogensbestanddelen, lichamelijk of onlichamelijk, roerend of onroerend, hoe dan ook verkregen, alsmede rechtsbescheiden in welke vorm dan ook, elektronisch of digitaal daaronder begrepen, waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die vermogensbestanddelen blijken, inzonderheid, maar niet beperkt tot kredieten, travellercheques, (...)». Die nadere omschrijving heeft betrekking op enige materiële hulp, daaronder begrepen andere hulp dan louter financiële hulp, bijvoorbeeld de levering van een voertuig, van wapens, etc... De betekenis van het begrip is op adequate wijze weergegeven in de tekst van het voorgestelde artikel.

De goedkeuring van het voorgestelde artikel zal België de mogelijkheid bieden actief van start te gaan met de procedure tot bekrachtiging van het verdrag van de Verenigde Naties.

De minister van Justitie,

Marc VERWILGHEN

Or, la mise en conformité complète du droit pénal belge au prescrit de cette convention des Nations Unies est un préalable obligé à la ratification de cette convention par la Belgique, laquelle compte déjà près de quatre-vingts États parties.

Dans ce but, le champ d'application matériel de l'infraction en projet à l'article 2 doit être légèrement étendu dans le but de couvrir adéquatement, par un seul texte, à la fois les faits définis par la décision cadre et les infractions visées par la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme. En effet, l'article 2 du traité de l'Organisation des Nations Unies incrimine le fait de toute personne qui «par quelque moyen que ce soit, (...) fournit ou réunit des fonds dans l'intention ou en sachant qu'ils seront utilisés, en tout ou en partie, en vue de commettre :

a) Un acte qui constitue une infraction au regard et selon la définition de l'un des traités [antiterroristes des Nations Unies] ;

b) Tout acte destiné à tuer ou blesser grièvement un civil, ou tout autre personne qui ne participe pas directement aux hostilités dans une situation de conflit armé, lorsque, par sa nature ou son contexte, cet acte vise à incriminer une population ou à contraindre un Gouvernement ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque.».

La différence essentielle entre la définition de l'infraction terroriste reprise par la décision cadre et celle de l'Organisation des Nations Unies, est que la dernière érige en infractions principales, non seulement l'aide, y compris financière, apportée à un groupe terroriste, comme le prévoit la décision cadre et le projet de loi soumis au parlement, mais également l'aide, notamment financière, apportée à un terroriste agissant seul.

C'est cette distinction qui motive l'introduction d'une infraction complémentaire dans un article 136sexies nouveau.

Il faut également souligner que le mot «fonds» visé à l'article 2 du traité de 1999 est défini à l'article 1er du même traité d'une manière très extensive. Il s'agit «des biens de toute nature, corporels ou incorporels, mobiliers ou immobiliers, acquis par quelque moyen que ce soit, et des documents juridiques ou instruments juridiques sous quelque forme que ce soit, y compris sous forme électronique ou numérique, qui attestent d'un droit de propriété ou un intérêt sur ces biens, et notamment les crédits bancaires, les chèques de voyage, (...)». Ceci inclut donc toute aide matérielle, y compris une aide autre que purement financière, comme par exemple la fourniture d'une voiture, d'armes, etc. L'étendue de la notion est reflétée adéquatement dans le texte d'article proposé.

L'adoption de l'article proposé permettra à la Belgique de mettre activement en œuvre le processus de ratification de la convention des Nations Unies.

Le ministre de la Justice,

Marc VERWILGHEN